

Muistiin-panoja Nuorten Kotkien ystävyys-leiriltä
Tanskan Roskildesta.
Kotkia oli saapunut Norjasta, Ruotsista, Tanskasta ja Suomesta.
Suomesta oli saapunut 285 Nuorta Kotkaa.
Yhteensä leiriläisiä oli noin 6000.

Meidän lähtöemme alkoi Säynätsalosta klo. 19.10, 7.7.1946.

Tanskan matka.

Oli koittanut se kauan odotettu sunnuntaijolloin lähtö
Tanskaan tapahtui.
Vettä satoi koko ilta-päivän, joten ei auttanut muuta kuin
vetää sade-takki niskaan. Mieli oli silti reipas ja lapset
kovassa matka-kuumeessa.
Lapsia oli kolmetoista ja ohjaajia kolme. Auto-asemalla oli
suuri joukko ihmisiä meitä saattamassa ja näkyipä monen sil-
missä kyyneleitäkin. Vedet nousivat minunkin silmiä kun
saattajat lauloivat meille Kotka Marssin.
Linja-auto tulikin aivan täyteen, kun oli saattajiaakin.
Kuljettaja oli ystävällinen ja vei aivan rautatie-asemalle
asti. Juna lähti vasta kello 22.00, joten meillä oli aikaa
etsiä itsellemme juomista ja lukemista ajankuluksi.
Hetki päästyämme junaan, jokainen kaivoi eväät esiin, näin
pääsimme matkaan täysin vatsoin. Mielet olivat iloisia ja
toivoimme vain, että pääsisimme onnellisesti perille.
Junassa yritimme nukkua, mutta eihän siitä mitään tullut.
Olimme Toijalassa aamulla klo. 4.30, siellä jouduimme
odottamaan junan-vaihtoa 15 tuntia. Viimein pääsimme lähte-
määnrasittavan odotuksen jälkeen, saavuimme Turkuun seuraavana
päivänä klo. 13.30.
Rannalla keräännymme, koko 300:n Kotkan joukko nelj-riveihin
ja marssimme Työväen-talolle jossa saimme herrekeittoa.
Ilmaiseksi. ihanaa!
Juoksin Sannin kanssa kaupungilla ja kävimme Lehtisellä juo-
massa korviketta
Ja tietysti taas satoi, kun odotimme satamassa laivaan pääsyä.
Viimein olimme onnellisesti Vellamossa, joka lähti klo. 20.00.

Rupesimme heti nukkumaan ja heräsimme aamulla 7 aikoihin. Olimme Tukholmassa klo 9.00 Ruotsin aikaa.

Laivassa jotkut lapset saivat matkustajilta karamellejä ja appelsiinejä. Kaikki eivät kuitenkaan päässeet osallisiksi näin hyväsydämisestä kohtelusta.

Tukholmassa pitivät Tulli-miehet meille vain nimen-huudon. Jokainen pääsi yksi kerrallaan tullin läpi, meille vain hymyiltiin ja toisia jopa taputettiin olkapäälle.

Kun olimme kaikki päässeet onnellisesti laivasta, meidät vietiin erääseen ravintolaan, jossa saimme oikein hyvää ruokaa.

Voi sitä kankaiden, kenkien, hedelmien ja muiden tavaroiden määrää jota oli näyte-ikkunoissa. Emme kukaan oikein uskoneet olevamme hereillä, se oli niin uskomatonta.

Olen saanut tähän mennessä kolme karamelliä. Voi kun saisi niitä tarpeekseen!

Kyllä oli kiva katsella kun ihmiset pysähtyivät katselemaan meidän upeata joukkoa ja poliisitkin olivat sukkelia kuin Palomiehet, pysäyttelivät autoja jarratikoita kun me marssimme ohi.

Kyllä oli kirkkaita värejä paljon joka puolella.

Punaista erikoisesti. eräällä pojalla oli punaiset puukengät aivan kuin Suomessa tytöillä.

Juna lähti Tukholmasta klo. 11.40 ja pysähtyi ensimmäisen kerran klo. 1.10. Kyllä tämä juna menee kovasti..

Saimme jokainen ison pullan, jossa oli paljon voita päällä, saimme myös saippuaa Ruotsalaisilta. Saimme junassa Ruotsalaisilta karamelliä ja appelsiiniä. Kyllä oli ihanaa saada appelsiinejä monen vuoden jälkeen. Saisipa vielä maistaa banaania ja suklaata.

Osa Ruotsalaisista Kotkista tuli samalla junalla kuin me, kyllä siinä jo tehtiin kovasti tuttavuutta, vaikka ei kieltä ymmärrettykään.

Malmössa jäimme pois junasta ja menimme laivaan, joka vei meidät pois Ruotsista. Laiva lähti klo. 20.00.

Olemme juuri nyt laivassa. Tuulee aika kovasti, mutta ei se näytä haittaavan koska iloista naurua kuuluu joka puolelta. Päätäni on särkenyt eilen ja tänään, otin pulverin, mutta ei siitä tunnu olevan apua, kun laiva keinuu niin kovasti.

Katsoin juuri auringon laskua. se laski sellaisella kohdalla jossa ei näkynyt kuin merta. Aurinko näyttikin putoavan mereen.

Lapset käyvät minun luonani vähän väliä näyttämässä mitä he ovat saaneet luusilta kavereilta.

Ovat niin innoissaan, että eivät pysy paikallaan yhtään hetkeä. Kööpenhaminassa olimme klo.11.00, marssimme suoraa päätä junaan, joka lähti klo12.00 yöllä.

9.7-46.

On niin pimeää aivan kuin Suomessa syksyllä. Junan akkurasta ei näy kuin lummat puut. Väsyttää jo aika kovasti, sillä olemmehan matkustaneet matkustaneet jo kolme vuorokautta. Toivottavasti olemme pian perillä.

Kyllähän se on kiva kun saamme nähdä paljon, mutta kun saisi nukkua oikein kunnolla, se olisi ihanaa.

Juna pysähtyi yöllä klo.1.30, meillä oli siis jo määränpää lähellä, olimme siis jo Roskildessa. Täältä on matkaa leirille vielä 5 km. Tämän matkan pääsemme kaikki linja-autossa.

Perillä meitä odotti ruoka. Jokaisen lautaselle näkyi hiukan jäävär, sillä se oli meidän makuun vähän oudon makuista.

Ruoka oli jonkinlaista kastiketta ja paljon leipää, mutta jälkiruokana oli hyvä viineri ja maitoa.

Kello olikin jo kolme ja saimme mennä mihin telttaan halusimme nukkumaan. Telktoja oli pystytetty paljon valmiiksi.

Pimeys oli kuin meillä syyskuussa, kuu ei paljon valaissut, se oli aivan punainen.

10.7. Keskiviikko.

Heräsin vähän vaille 9 aamulla. Täällä ei ole vielä mitään erikoista tekemistä, koska saimme nukkua näin pitkään.

Sehän ei kuulu kylläkään leiri-elämän tapoihin.

Juoksimme pesulle, meillehän olikin laitettu suihkut ja kaikki vehkeet. Kello 10 saimme hyvää kaurapuuroa, voi- ja marmelaadi leivät. Puuron päällä oli paksusti sokeria, lisäksi vielä puoli litraa maitoa. Kyllä oli hyvää. Kun saimme tämän aamupalan syötyä, jaettiin vielä teetä ja leipää, sekä pullaa. Toisen päällä oli marmelaadia, toisen päällä voita. Aivan mahdotonta syömistä. Emmehän ole vuosiin saaneet tällaisia herkkuja.

Illalla menimme Ruotsalaisten leirille juhlaan.

Kaikki ohjelma oli vain laulua. Saimme syödä voilleipiä kun

heillä ei ollut kuulema mitään muuta tarjottavaa. Hyvin kelpasi.

Tulimme pois noin puoli 11, ei kun kiireesti pesulle ja nukkumaan.

11.7 Torstai.

muistelmat jatkuvat lähipäivinä.....